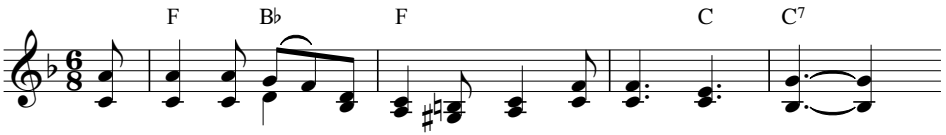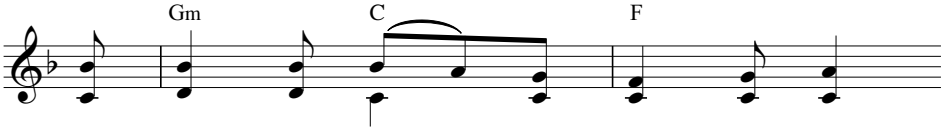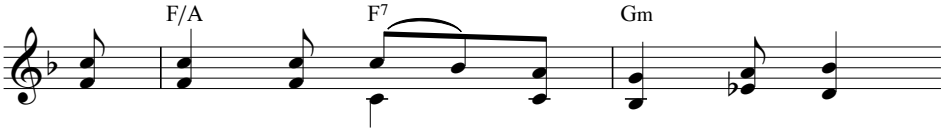Kristus má klíč
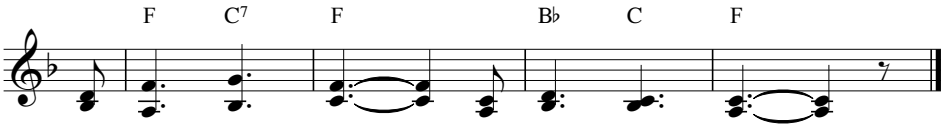

1. Kris - tus má klíč mých dal - ších dnů, ó jak jsem rád.
2. Co zí - třek ne - se ne - vím dnes a po - koj mám.
3. Že zrak mdlý ne - zří bu - douc - nost, v tom klid je můj:
4. Ja ne - vím, jak mne po - ve - de, než to - lik vím
5. Ó Je - zu, to mi sta - čí vždy. Já šťa - sten jsem,

Vždyť kdy - by ji - ný vlád - nul jím,
Když o - te - vře den no - vý zas,
Spíš cí - tím ru - ku vo - dí - cí
On peč - li - vě bdí na - de mnou
že klí - če vše - ho máš Ty sám,

neb Pán jej svě - řil ru - kám mým,
hned v bra - nách ji - tra sly - ším hlas:
a sly - ším hlas mne tě - ší - cí:
a Je - mu vše - cku sta - rost svou
a pro - to se tak do - bře mám

mně hro - zí pád, mně hro - zí pád.
„Vždyť nej - deš sám, vždyť nej - deš sám.”
„Jen dů - vě - řuj, jen dů - vě - řuj!“
já svě - řit smím, já svě - řit smím.
na srd - ci Tvém, na srd - ci Tvém.